

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИТЕ ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ пазува една служба. Годишната цена за външната, по царската поща, е 3 били мединета; а за външната, по 4 били мединета. Спомоществаната трябва да са годишни и предплатени. Писмата които са отнесени до редакцията надписватъ се до Никола Геновича. Външните настоятелни отговарятъ за вѣстникъ. Подписката за спомоществаната става направо у Ц—градъ Галата при Никола Геновича, издателя на вѣстникъ.

РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЪ НИКОЛА ГЕНОВИЧЪ.

Ний туряни предъ очите на читателите си слѣдъващиятъ царски хатъ който са четемъ миналата недѣля на Високата Порта.

„Свѣтлий мой Везирю,

„Азъ уцѣлвамъ усилията направени отъ министрите ми за да усигурятъ редовниятъ ходъ на мойта имперія и за усиливаното извършване на прѣобразованіята отъ същия видоци които са предметъ на поощеніе отъ мене.

„Азъ потвърждавамъ чѣ моето министерство са труди за изпълненіето на монетарни рѣшенія и чѣ важните работи разглеждани отъ министрите и високите чиновници и потвърдени отъ мене са редовно изпозвани.

„Нъ понеже ще бѣди много по ползимо щото работни на царството, които са отъ една изключителна важность и които са разглеждани въ свѣтътъ на министрите, да са разискувани предъ очите ми, Голъшиятъ Везиръ и Шеихсламинътъ както и сичките министри, които са на чело на гражданското и воинското управление, ще са събиратъ сѣки пѣтъ когато стане потребно, предъ моето прѣсѣствіе за разискуваніето на работни отъ това естество.

„Дано божественната промисла благоволи да удружи успѣхътъ на сичките наши успѣлиа.

Казамъ го: панславистите блънуватъ. Тѣ прѣобраќаатъ сѣка утопія на дѣйствителность за да дадѣтъ една по голѣма важность на дѣлата си и една по висока важность на предприятіето си. Понеже: тѣ въсприѣматъ да проповѣдуватъ сѣкакви лъжи и наущениа за да турятъ въ дѣйствие мисліта си. Тѣ са въ заблудженіе. Подобни на италианциги, които претанцируватъ да зематъ Римъ за столица на царството си, тѣ разпространяватъ, въ името на исторіята, сѣкакви измислюванія за да изпълнятъ една дѣлъ мисіята си, сврѣхъ цѣлята на Петра Великаго.

Една такава мисія е напстина отъ най злощастни и нѣй жални дѣто московскіятъ кореспондентъ са е увѣлчалъ въ подобни мечтанія. Цѣлята на Петра Великаго, такава каквато я срѣщамъ въ вѣщааніето му, е цѣль която не можъ да са туръ въ дѣйствие на николъ епоха. Защо? можъ да поина нѣкой; защото днесъ врѣмената са други. Други врѣмена, други нравъи, казуваше единъ вѣтъхъ философъ; и още защото сички славянски народи, които руската династія иска да слѣдъ въ панрус-

иятъ имать днесъ различни интереси и тѣ различни интереси не ще нѣтъ дѣлукъ нѣкогъ да са съединятъ на едно, за една само и сѣка имперія, за една само и сѣка династія, за едно само и сѣко благоденствіе.

Въ вѣтъхти врѣмена цѣлята на Петра Великаго можъ да е имала нѣкаква дѣйствителность. Ний не противорѣчимъ. Нъ ще забѣлжимъ че Българите нѣкогъ не са живѣли пріятелски съсъ Русія, нъ са биле сѣкогъ въ бой помежду си, и чѣ тая цѣль на Петра Великаго е днесъ едно мечтаніе подобно на мечтаніето на Полцита за вѣстановеніето на тѣхнитъ самостоятеленъ животъ.

Нъ московскіятъ кореспондентъ на Свѣтовидъ потвърждава противното. Той са прави българофилъ и иска да докажи че Русія е била сѣкогъ покровителка на славянските народи въ отоманската имперія. Тя са била трудила непрестанно за нравственното и умственното възраждане на источните народи.

Това можъ да бѣди. Нъ курвити вардѣтъ ли честта на мѣлѣти си? Русія можъ да са е трудила за тѣхъ. Нъ тя са е трудила за своя смѣтка, за собственитъ си интересъ, а нѣ за смѣтката и за интереси на источните народи. За това отгоръ нѣка сѣки си напочни злощастіята които грѣдѣтъ въ народъ прѣтърпи предъ трийсетъ години и бѣдѣти които наши Българи изстрадаха въ каръмското прѣсѣленіе. Тѣ ще познай тутакси плановити на руснакътъ.

Нъ московскіятъ кореспондентъ иска да увѣри публиката чѣ рѣшеніето на источниятъ въпросъ приближавало и чѣ московското правителство тѣбува да земе отъ сегашни собственни да успорѣтъ нѣгвото рѣшеніе съобразно съсъ интереси на руската имперія.

А! Колко добра я е!! Вишѣ какъ глѣя!!! Нашитъ московскіятъ!! Рѣшеніето на источниятъ въпросъ приближавало!! Какъко пророчество, какъко чуто!!! Дали тока пророчество е едно откритіе на Бога, или тѣ е едно съзвучіе, едно прѣсторваніе. Вѣтъхти народи вѣрваха сѣкишката и сѣки пѣтъ когато тѣ виждаха нѣщо на сѣкигъ си, тѣ го проповѣдуваха както едно божественно откритіе. Подобенъ на старити народи, нашитъ московскіятъ да ли не му са е прѣсторило на сѣтъ чѣ рѣшеніето на источниятъ въпросъ приближавало, та е фаналъ перото презъ девѣтъ за да го разпрѣси по примѣрътъ на предшествениците си.

Нъ нѣка говоримъ серіозно. Потвърде-

ніята на московскіятъ кореспондентъ дали са божественно откритіе, или сѣквѣ откритіе? Първото е лъжливо, колкото и да иска да ни увѣрва; защото Богъ не са нѣкогъ въ подобни работи. Колкото за второто то е вѣрно.

Прочесъ ето какъ московскити проповѣдватъ или предсказуваатъ рѣшеніето на источниятъ въпросъ. Тѣ стъватъ и тѣ тѣхни стънуванія правятъ хората да ги вѣрватъ за дѣйствителни. Това не е ли напстина едно заблудженіе, едно мечтаніе, една утопія отъ най бѣдѣти?

Ний казуваме заблудженіе, мечтаніе и утопія. Защото днешните науки унищожиха на пѣно дѣйствителността на сѣко сануваніе, и че рѣшеніето на источниятъ въпросъ, което плашеше предъ двайсетъ години цѣла Европа, не занимава днесъ никаква дѣйствителность въ умшката на дипломатическите хора.

Нѣка кажимъ по добръ. Источниятъ въпросъ не съществуваше днесъ или той съществуваше въ воображеніето само на панславистити. Слѣдователно сички оии които проповѣдватъ нѣгвото съществуваніе правятъ една утопія и утописти. Тѣ прѣстъпватъ законити на натурата и ващатъ да блънуватъ както едно младо момче.

На едно младо момче какви работи не мѣнуватъ презъ главата му, въ въображеніята му. Сички тѣ работи които са най мечтателни, то ги зема за дѣйствителни, за реални. То не можъ да ги отблѣси до дѣто не доди на една уарѣла възраст за да сѣди само кое нѣщо въ тѣя свѣтъ е възможно и кое не възможно? Нъ додѣ не прѣстѣпни на тая възраст, то сѣ си блънува.

Тѣя сѣко блънуватъ и панславистите и панславистите въ источниятъ въпросъ на когото ний съществуваніето отблѣсуваме. Едно нѣщо дѣто то нѣка можъ ли да са земъ? единъ въпросъ който не съществува можъ ли да са рѣшава? нѣкогъ. Е! добръ! нѣто е тѣя братвеніята на панславистите не са ли лудни неопростими?

Друго нѣщо шеше да бѣди ако са намѣрали на 1840 г. Тогава нашии изслѣдѣха да блѣдѣтъ други за Турція. Нъ слава Богу, ний са намирили сега нѣ на 1840, нѣ на 1875, разстояніе въ което са изпълниха голѣми дѣла които источниятъ хоризонтъ не бѣше виждалъ отъ сотвореніето си нѣсамъ.

Тѣя голѣми дѣла са познати отъ цѣлъ свѣтъ. Тѣ са забѣлжиха въ исторіити на сички народи. Ний искаемъ да кажимъ за каръмскіятъ бой. Каръмскіятъ бой стана

чудесно и той излязо кадаренъ да направи чудеса.

Да, кърмскиятъ бой палѣе кадаренъ да направи чудеса. Нащото нѣй видѣхми въ нѣго работи надъ-естественни, извъредни. Источникътъ въпросъ са намираше въ едно най-голямо сплетение по нѣго въ нѣме. Той занимаваше въ сички дипломатически хора едно толкова широко мѣсто щото повечето отъ тѣхъ мислѣха чи отоманската имперія трѣбува да налѣхми.

При сички добрини на отоманската имперія, при сички нѣйни старания за възражданіето на народити безразлично, повърени на нѣйното високо поначение, Богъ я бѣше отредилъ да прѣтърпи една страшна криза която да стани послѣ наворъ на прѣобразованіето и на успѣхити на просвѣщеніето.

Тая криза бѣше кърмскиятъ бой. Богъ не направи да набухнѣ тоя международенъ бой срѣщу Русія безъ да е ималъ цѣль чрезъ която да възнагради оная имперія които го почитатъ, обожаватъ и славославятъ. Тая цѣль на Бога бѣше да направи хората да познаватъ чи отоманската имперія има добри расположения къмъ сички си народи, да я приблизятъ и свържатъ по-тѣсно съ западни народи, да ѝ даде коренили сили за единъ новъ животъ. Със една дума божіята цѣль бѣше да направи Истокъ да са огрѣятъ съ едно ново слънце и да распрѣснатъ сички сѣмѣния.

Защото Русія която прѣдприе да прави бой съ Турція нѣмаше друга цѣль освѣтъ да умори Турція. Нѣ на мѣсто да присѣства на нѣйното погребеніе, нѣй видѣхми да прѣсѣства на погребеніето на царя си.

Кърмскиятъ бой, по смъртта на царъ Никола, са сключи. Александъръ II са въскъчи на тронътъ на своити предшественници и обща въ указътъ си миръ и любовъ помежду сички царѣ.

Отъ нѣя епоха отоманската имперія са познаствършено отъ сички европейски народи; источникътъ въпросъ са унащожилъ отъ нѣго врѣме насамъ. И за това сички оная които го мислятъ че съществува блянуватъ както малки момчета.

Европа са убѣди чи Турція ще можѣ да са въроди и да въроди въ същото врѣме христѣнскити населѣния. И Турція имаше нужда отъ това убѣждѣне.

Нѣ московскитъ корреспондентни писма да кажатъ чи Турція не са била грижѣла за възражданіето на источни христѣнски народи и свѣтува руското правителство да обърне вниманіето си върху това състояние на работити.

Нѣй мислятъ чи корреспондентниятъ отъ Москва щеше хилѣди пати по добръ да стори ако бѣше далъ тѣя свѣти на руското правителство на когото народити са намираатъ въ най-голямо невѣжество, нѣй лѣгахми да кажатъ въ най-дълбока пасмурностъ.

Колкото за отоманското правителство то сина съ свои грижѣта за възражданіето на своити народи безразлично и свѣдѣтелствата които нѣй можѣтъ да турѣтъ предъ очити на московскитъ корреспондентни, са разнитъ

прѣобразованія които са утѣхоа въ имперіята и особо образованіето на Вилаетити. които обхващатъ единъ неопитимъ успѣхъ на христѣнскитъ, било въ просвѣщеніето, било въ службѣта на управленіето.

Тая недѣля са раздаде въ градътъ нѣ едно извѣстие което убаждаше на нашии съотечественници сво ошното потѣвѣане на единъ нескъ въстаникъ подъ названіе Въстокъ. Тоя новъ въстаникъ ще почне издаваніето си на 11 Маи въ Бѣлградъ; той ще излизава сѣка седмѣца и ще наза главенъ редакторъ редакторътъ на Свѣтovidѣтъ.

Програмата които Г. Ал. Андричъ излага въ извѣстіето си относително за общити начала на Въстокъ ще бѣди да прави изводи изъ югославни кити вѣстници за да направи Българити да са унознаятъ добръ съ сички югославни; да зашицава православіето; да описува злоупотребленіята на мѣстни власи.

Тая програма на Г-нъ Ал. Андричъ не ще много тѣкуване. Бѣлградъ показува доста добръ съ каква помощ редакторътъ на Свѣтovidѣтъ е въспрѣлъ издаваніето на тоя български вѣстникъ. Като ще зашицава сичко което отнася до интересити на южниятъ панславизмъ, като ще проповѣдува сичко което можѣ да спомогни за извършваніето на голѣмата идея на панславистити, колто нѣй наричатъ обикновено мечтателна идея, таквази ще бѣди цѣльта, попрището което Г-нъ Ал. Андричъ ще държи въ обнародуваніето на Въстокъ.

Тая цѣль, това поприще не отговаря никакъ на интересити на нашии Българи. Нашии Българи нѣматъ никаква полза да иматъ земаѣ-даванъ съ югославнити. Напротивъ тѣ иматъ единъ голѣмъ интересъ да са прѣвържатъ тѣсно къмъ тронътъ на Н. Ц. В. Султанътъ. Тѣ трѣбува да учакуватъ само отъ нѣго улѣшненіето на тѣхнити условия и поправленіето на тѣхната съдба. Сичко което иди отъ Сѣверъ и отъ Югъ тѣ трѣбува да го отбѣлсватъ отъ помежду си, защото то нѣма никога да ги подмува.

Слѣдователно нѣй считамъ за една свѣщѣнна длъжностъ да обѣвимъ на нашии съотечественници чи споредъ новиятъ законъ върху печатътъ който са обнародува предъ три мѣсеца, сѣки вѣстникъ който са печата по чужди мѣста и който ще напѣда царското правителство е възбранъ въ имперіята на отоманскити; чи оная които съ блѣпани за прѣмачи на такъвѣ вѣстници ще са наказуватъ съобразно съ законити.

Но какво ще кажимъ повече.

Със последната поща прѣйхми слѣдѣщото изложѣние съ дати 22 Мартъ което са испратило отъ страна на вратчанската епархія до свѣсеніятъ свѣтъ на вратчанската патриаршія:

Благороднѣйши Господа Стефанъ Каратеодориди и прочити членови на народнитъ свѣсенъ свѣтъ въ вселенската патриаршія.

Нѣй долуназначенни колкото и да кѣмѣмъ лично познанието съ вашѣ благородіе, нѣ като отъ слухъ сѣи извѣстни заради вашити прѣимуществва, които ни украсаватъ, и заради вашата благоговѣйна ревностъ, която сте пока-

зали, и съвѣстѣтелно усердіе и желаніе, заради черковното благочиніе на православната наша нѣра, държаемъ чрезъ настояцето ни да са изложимъ слѣдѣющити.

Оная които мислятъ и вѣрватъ какво религиознитъ раздоръ, и развратностѣта, които предъ нѣколко врѣме произлязоха между братѣта Българити и Гръци, на върху и на преніята черковни, Българити са причиня, измѣнені са въ своити мисли. Българити колкото и да нѣматъ до тоя степенъ острѣ разумностъ! споредъ нѣкои грѣшки вѣстници както грѣцѣти, за да можѣтъ да разеждатъ на тѣлко какво отъ религиозната развратностъ, великъ народъ можѣ да пропадне въ нѣмѣта нагубна, по нѣ толкова множественни й народъ, както православнитъ Българити, можѣ и да има човѣци да разеждатъ тона нѣщо.

Нѣй нѣмѣмъ врѣме да доказуваме върху точа на дѣло, сѣмо са ограничавѣ да ан съобщимъ нѣколко дѣла, които са обяснятъ върху произхожденіето на черковното преніе, то е съ причинити и началото, въ краткъ и ясно.

Българити десѣтъ вѣкови отъ кръщеніето нѣмъ, сѣрдечно и благоговѣйно почитаха, апостолити, и на всѣтити вселенски собори правилата, съ съ почитаніе прѣвѣснохдо са обясля съ прѣосвѣщеннѣйшити архіерен на православната цѣрква безъ разлика на народностъ.

И съ съ другото духовенство, колкото и да са положили старанія отъ пропагандити заради нѣхното отцѣпленіе отъ великата цѣрква, общата матеръ на сичкии православни христѣни, нѣ не успѣха нищо. Нѣ какъ би това въ последнити врѣмена за да са възбуда Българити, на едно такъо противозаконно, и нагубно за сѣдити движеніе: удивително е! то на трѣбува да знаеме, и да разумѣмъ началото произхожденіе: отъ Българити ли е; не. Нѣмѣ презъ умѣтъ нѣмъ минауаше такъо нѣщо. Отъ пропагандити ли; не. Самото начало произхожденіе би отъ нѣкои си прѣосвѣщеннѣйшии мѣтрополити, които занимаваше пѣрната българска епархія, и родомъ Гръкъ, който за свой интересъ направи тоя нѣщо — но наменѣ остана въ мислити си. Тона е истината, и да не отдаватъ винѣта върху Българити; простъ народъ, той е като машина, като го раздѣнѣши, послѣ не е възможно лесно да го въспрѣши. Тона е така господа, и не трѣбува много доказателство, бѣдете увѣрени — има и друго по ново което са показа на скоро отъ самата патриаршія, заради възбужденіе пакъ изново, и което е въ знаніе, а не — отъ недоумѣніе, са издѣлѣтува предъ очити и толкова народъ въ вратчанската епархія. Нѣй тоя като говоримъ да не мѣмѣ какво мислѣтъ е наша да зашицаваме личностъ, или нѣкой интересъ, нѣмѣмѣ нужда нѣмѣ отъ едното, нѣмѣ отъ другото — нѣмѣ пакъ ще кажемъ кой е лошъ, и кой е добръ, тѣ не са подобни съ съ настояцето, цѣльта е наша друга, която са явива отъ слѣдѣющити.

Предъ четирѣ години като са опредѣли за вратчанскій епископъ родомъ Българинъ Г-нъ Панѣй защо са испрати въ тая епархія; за да сѣбере пари за патриаршіята ли и за него съ; или за да може да утѣлѣжи расчленіето на духовити, противъ сѣщата патриаршія, чрезъ личното влияние, и други подобни средства, нѣмѣмѣ заради утѣлѣженіето е било посланіето негово. Въ тона четверогодишното растѣніе какво страданіе претѣгли тоя ли нѣй; ако не знай негово свѣтлѣшество нѣселенскитъ нѣпѣшнѣй патриархъ, понеже нѣмѣ комисія да го просѣтитъ върху тая работа, свѣтитъ сѣборъ нѣмѣ извѣстие; нѣй като говоримъ нескѣ да мѣмѣ само насъ, почти сичкии народъ на тая епархія, е заедно, което послѣ ще стане явно ако е така. Правилно ли бѣше да са възбуди народътъ

явно на първото движение; възбуждаемъ отъ
свещата патриаршиа, чрезъ нейните върху това
орудія, праведно ли е; законно ли е; въ такива
обстоятелства да се дѣйствуватъ такива раба-
ти; защо не можали реченииятъ епископъ да
приводи 150,000 гроша, на патриаршията! нъ
сбръмбъ ли е да привооди; и защо не е билъ
спорътъ полата на негово съвѣщанство угод-
енъ, или може бити защо е Българинъ, или за-
да се постави другъ за интересъ, или на ко-
лецъ за да разиращата религиозна Българини
нарочито, заради нхното пропагандуваніе; пий
върху това сми утѣрени отъ проведенити пис-
ма до вратчанскіяте епископъ, — нашитъ ар-
хіерей отъ патриаршията, и отъ върсжеть на
работити.

(свѣдѣна)

КОРРЕСПОНДЕНЦІИ НА ТУРЦІЯ.

ЯМБО.ІВ, 8 Марта. — Отъ много време
насамъ нищо няма да са е писало отъ градъ-
тъ ни. Дали няма тука работи да са пишнѣтъ,
или пъкъ няма кой да пишнѣ. Азъ ще ви ка-
жа ти тука има много работи да са описувагъ,
нъ това което покрива на публиката тѣ ра-
боти е измѣнѣнето на хора снабдени съсъ на-
родни чувства които да са погрижѣтъ за нѣ-
равнѣството и релігіозното възрѣждане на
своити съотечественици.

Васъ изма да ви очуди, Г-не редакторе, това което нима да ви хортувамъ. Защото то е познато отъ сичкиги малко-много образовани Българи. Азъ искамъ да кажа за чорбаджии.

Тия чорбаджии сѣ причинили голѣми лoшавини на отечеството. Нѣ тука тѣхнитѣ лoшавини сѣ на една висока степенъ, защото сѣлжитѣ на просвѣщеніето не е огрѣло още да да распрѣши сичкитѣ облаци които покриватъ напѣятъ хоризонтъ.

Селенинѣтъ тука е единъ робъ на чорбаджиѣта. И за да скрѣта фразата си, азъ ви давамъ воля да направите едно сравненіе, съ съ влашкити чокони и селениѣ преди и послѣ кържмскіѣтъ бой. Влашкити селени робуваха на влашкити чокон, българскити селени робуваѣ на българскити чорбаджии.

Единъ чорбаджия тука има по голѣма
власть отъ единъ чиновникъ. Каквото каже
то трябва да стане; ама било вредно за на-
родътъ, за благополучието на гражданити, нѣго
малко го е грижа. Каприцията и платътъ о-
бладеватъ сърцето му; и наистина кой селе-
нинъ, кой гражданинъ ще дръзна да му проти-
вопоставява.

Преди няколко време тука стана една работа която навърби сивките сърца, на които сивките ни граждани са въспрогналих, на които със силата и със подпорката на чорбаджии са извърши.

Кол е таа работа? тя е ржкополаганіето на единъ понь отъ санаріотскити владци, владци на които властѣта върху насъ ний отблжнахми народно и съгласно отъ свчкити си черкови.

Ръкополаганіето стана отъ Н. П. Кири-
ла по пріпоръчваніето на единъ или на двама
отъ нашити чорбаджии, безъ да иматъ хаберь
ній на мажко туканшинити ни граждани. Безъ
смынѣніе Н. П. Кирилъ си е направилъ дълж
ности;та; ній няма за нѣго нищо да кажемъ.
Нѣ ній осждамъ нашити чорбаджии, защото
свѣтъ тая постѣлка тѣ поврѣждатъ народната
дѣлѣ и народнитѣ ни интереси.

Защо са трудни ний отъ шесть години
насамъ ? Кога е целта на нашити усиліе ? то
е да от блаженимъ фанариотити в сичкити онѣ
монто са проваждатъ отъ тяхъ. Защото ний
припознѣхми чи тѣ ся биле отъ въводи на
самъ ний голѣмата прѣчка за религіозното ни
благополучіе.

На претегнованіето на погнать попуъ, единъ попуъ подъ име Георги съвѣтуваще гражданити да отидагъ да го пострѣпнать. Гражданити отблѣсниха това предложение на попуъ Георги. Тя прѣтурнаха чи денцагъ такъвъ попови ржкоположили отъ фанариотскити владци.

Нощта престагна въ градътъ ни. Нъ
никой не излезе да го постръхна. Нощъ Геор-
ги го нареди въ черковата да служи. Гражда-
ните го гледатъ съсь криво око. Нъ никой
отъ тяхъ не смѣе да му вѣща нищо.

Преди няколко дена тука беше дошъл единъ протосингелъ на владиката Борила за да събира владичината. Нашите еснафи си събраха за да видятъ какво трябва да се прави със тоя протосингелъ. Той рече:хъ най-сетне да изпратятъ двама човѣци отъ страната си за да отидатъ въ Едрене.

Отговорът на когото ти дадох на Кирала
въ Едрене беше чн вибоискити граждани нъ-
матъ аищо да даватъ владинина. Работата
за сега тѣй остана. Да видимъ какъвъ край
ще земе и азъ пакъ ще ви аиша.

ТЕТЕВЕНЪ, 23 Марта. — Понеже заминането ми случайно ма докара да са намърж-
тука тия дни, то приходямъ да ви дамъ нѣ-
колко подробности, относительно къмъ черков-
ни работи въ това село. Тукашните жите-
ли, като са извѣстили (маиаръ и малко къс-
но) за смъртъта на блаженнопочившиягъ нашъ
пастиръ Авксентіа, тѣ за да изплатѣ своята
велика пивверженностъ къмъ тоя многостра-
далній поборникъ на църквата и на народнос-
тъта ни, съсъ общій съговоръ бѣха рѣшили
да му направятъ единъ великожъненъ парас-
тасъ, което са и извърши спореда следую-
щиятъ начинъ.

На 23-й Марта (въ неделя пятая поста) народътъ като бѣше предназначенъ отъ нѣколко дни, събрася въ цървата Всѣхъ Святыхъ. Слѣдъ божественната служба раздадохъ на свѣщи на всички прѣдстоящи, дори и на най малкити дѣтцица. Двѣ колива, които бѣха изобразени съсъ най изряденъ ширъ и стояха прѣдъ св. икони доказваха изрядството на предмета. Прѣди да са почне тоя благочестивъ обрядъ учитель Павелъ Константиновъ каза едно кратичко, нѣ ясно словце, съсъ което даде на всички прѣдстоящи да разумяютъ цѣлбата на това священо дѣло. Псалмъ. 7 думи священноначальни (заедно съсъ духовнически мѣнастареки), обявени съсъ най красиви и служебни одѣжди, начаха постепенно умишленити стихери на немаломовца, които сж посиктени врѣхъ тоя обрядъ, и така са слѣдова до краи. Народътъ като слушаше жалостно оупло, асичити поитариха съсъ жалостно въ духъ и съсъ скръбни сърда, дуинги : „ Богъ да прѣсти блажемоушисшияъ нашъ священноначальникъ, и искренниъ наборникъ на цървата и на народави ! „ „ Богъ да го просити ! и да го успокои въ царство небесно ! „ „ Вѣчна му память между българското поствоство ! ”

И така азъ като слушахъ тѣхъ умоуи-
ти изреченія отъ народа, научихъ си за ду-
мини на прѣждраго Соломона: „памятъ при-
веденъго съсь похвалими“ воело са ебжда
днесъ между намигътъ народъ кьмъ неговътъ
умноуиотеленъ духовенъ началаниѣ.

Истина това що казвамъ Г-не не е го-
ляма работа защо по много градове и мѣста
знамъ че ще са върши туй съсъ голяма стре-
мителностъ, нъ азъ представихъ горното се-
ло каю за примѣръ на другиѣ нему подобни.
та като да са подканяга на всѣху нашиѣ бра-
та Българи да засвидѣтелствуватъ и саровомъ

и дългове преданност и привърженост към ония лица които са се сгарили, или са стараят за общото добро.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛАВЪ.

Франко-италийната конвенция е на де-
ния заповѣдъ въ законодателното французско
тѣло. Словата които сѣ прикакали отъ рѣз-
лични оратори иматъ за цѣль да докажатъ
вредната и не вредността на франко-и-
талийската конвенция въ това дѣло са отна-
ся до независимостта на папството.

Словото което обличаю ний-много ду-
ховити въ законодателното тѣло е, споредъ
европейскити вѣстници, словото на Г-на Ти-
е-а. Като хортува за италианскитъ въпросъ
сирѣчь за италианското единство, Г-нъ Тьеръ
гледа Италия като едно злощастіе за миръ-
тъ на Европа. Той доказува чи единството на
Италия много малко са желай отъ французити
както в отъ самити Италианци. „Азъ припо-
знавамъ, притуря той, чи Италианцити са
най-добрити съдници на въпросътъ и чи
сичкии благородни духови въ Италия сѣ за
единството.

„Нъ азъ жисля чѣ е дошло на тѣя благородни духови тѣва което нмъ се случува често, сирѣчь чѣ не виждатъ да ли другити сподѣлятъ идентни единството. Ако италиянци сѣ първити сѣдници на въпросътъ, ний които сми сѣдѣятелни на дѣлото, ний нмами право да нмами едно мнѣніе и да ви кажатъ чѣ това мечтателно единство не е желателно и за самата Италия; чѣ да желай да направя едно царство отъ много народи, ще кажи да разбарка учреденіето на свободата въ зема та си.

По пататъкъ Г. Тьеръ докажува чѣ Франція е събркала много дѣто направи италианскіятъ бой. Той ще напѣри за това много неприатели. Той поддържиль тая тѣла много часови. Ако бѣше хортувалъ още по много ако бѣше хортувалъ цѣль день и цѣла ношь той пакъ не щеше да сполучи, при сичкіятъ си духъ и при сичкото си краснорѣчіе, да убѣди нѣкого чѣ трѣбува да са остави Австрія господарка на Италіи, и Италіи подъ ягото на чужденецтѣ.

Англическите вестници обнародуваха
текстът на една денеша напревнателна
Дружен Демон до французиците посланик
на Лондон по причини на смъртта на Г-на
Гоблена. За таа денеша отговори Морни
Постъпувава чини е един праспортици до
казавателство за приятелскици сиоме ни, които
существовават помежду двата наряда.

Телеграфическите депешки които пристигаха от Нисел ни даваха една поинаква картина на важността си трябва да е пропавала едно дълбоко впечатление по сред руското население. Наследникът на руската корона княз Никола Александрович, който беше отишъл в Нисел за здравето и който беше сгоден за дъщерята на царя на Данемаркия се поминат на 11 ноември на възраст двадесет и две години.

Нъговите наследнически права оста-
тъ на брата му Александра Александровичъ
който е на възраст деветнайсет години.

По миналата неделя француският император пристъпи въ салата на тронът депутатията изговорена да му представи адресът разискуван от законодателното тяло въ отговорът на словото приказано от Н. Ц. В. на отвагението на законодателното тяло.

Г-нъ Шнайдер, единъ отъ председатели, прочелъ адресътъ. Върху тоя адресъ Наполеонъ III отговорилъ съ съвдующиятъ начинъ:

Г-не председателю,

Като приймамъ адресътъ, първата ми мисълъ е да възблагодаря законодателното тяло за спомаганieto му и да са зарадувамъ като видя поведението си както и намъренiята си законно разумни и енергически подкрепени отъ представители на страната.

Вий защищавате сѣка година съ съвдующи основни ни закони които държатъ едно точно равновѣсiе помежду властни на царцината. Страната ви благодарна. Подъ сегашното управление итнiятъ животъ са развива; тя вижда да излезватъ административни и мачнотин, успѣхътъ усигоренъ, безбедствието гарантирано. Чрезъ движението избирателно, звукътъ на трибуната и на печатътъ, тя усѣща чинъ е свободна. И далечъ отъ да искатъ да удържатъ дървото което е донесло добри плодови, населенiята които работятъ, класовити които иматъ нмоти, човѣцити които си напомнятъ, хората които разбиратъ и четатъ са страхуватъ по много отъ злоупотрѣбенiята на свободата отъ колко то отъ свободата на властiята.

Свѣдувайте прочее съ съвдующи кроткост работи си. Свѣдъ като разгледате въздигнатити сфери на теорията, занимайте са практически и съ съвдующи закони които ви са предложени; тѣ иматъ за цѣль изравнението и вещественното улажнение на човѣкътъ за възпитанието и за работата на общината и на департементити чрезъ распространението на тѣхнити атрибуции.

Безъ да искамъ непрестанно да измѣнямъ сично, нѣма са доволенъ да носимъ сѣка день по единъ новъ камѣкъ на зданието. Основата е широка; не можъ да са въздигни по на високо.

Думити на Н. Ц. В. са поздравиха съ съвдующи : да живѣй императорътъ.

СЪКАКВИ НЪЩА И НОВИНИ.

— По царска заповѣдь : Неврестъ паша, напредъ министаръ на общенародното просвѣщенiе, са наименова мабениъ мушири на мѣсто Ханъ паша;

Кемалъ ефенди, напредъ членъ отъ голѣмiятъ съветъ на правосѣдието, са наименова министаръ на общенародното просвѣщенiе.

Павлаки ефенди мугурусъ, са наименова председателъ на морското сѣдовнище отъ Тимаретъ.

Колонелинъ Исусъ бей са наименова председателъ Лимъ одачи на мѣсто Машаваръ паша които си даде останката.

— Казува чинъ гръцката патриаршия събрала били три милиона гроша отъ християнити за плащението на борчътъ си.

— Вистинъ Дунавъ извѣстива чинъ коп си търговецъ отъ Хиндустанъ билъ довелъ единъ бурякъ които приличилъ на чапача и който билъ една смъртоносна отрова. Боренити на тоя бурякъ били седемъ ганджа отъ които шестъ са уловили а единъ са види да са е раздалъ по Цариградъ и по вѣнъ.

Заповѣдити са дали на сичкити чиновници за събиранието на тоя бурякъ,

— Казува чинъ тѣ дни са дади заповѣди за подправението и наредѣнието на пътищата отъ Ручуъ до Варна.

— Тая неделя излизе отъ печатъ извѣщенiето на новобитио Анкестия къмъ българскитъ народъ. Тона извѣщенiе са печата отъ Г-на Георги Хр. Касоглу за да можъ да биди достъпно за сѣкиго. Цѣната му е двайсетъ пари. Който иска да си купи нѣка са отпрати до редакциата на Турция. Парити пешинъ.

— По царска заповѣдь : Джемазединъ ефенди, напредъ кадия въ Бритъ, са наименова кадия въ Фалибе.

Мустафа Хайруллахъ ефенди са наименова кадия въ Дамаскъ.

— Исманъ бей, намѣстникъ-колонелъ на мореплаванieto са наименова управителъ на компанията Феванди Османiе на мѣсто Салихъ ефенди които си даде останката.

— Н. Ц. В. Султанъ благослови да даде на Мехмедъ паша, министаръ на запѣгето и на Мумтазъ ефенди, мустешаръ на голѣмото везирство, знаковити на Османiе отъ първи класъ.

— Миналата сѣбота, по случай на прѣвѣствованието на царското живѣнище въ Бей-лербей, министрити на Високата Порта са пристѣха отъ Н. Ц. В. Султанъ.

— Казува чинъ английскитъ князь Артуръ прѣстичналъ по миналитъ петѣкъ въ Змириа. Свѣдъ като посетилъ околностити на Немофио и на Пергама Н. Ц. В. са върналъ пакъ въ Змириа отъ дѣто на другитъ день трѣгналъ за Чанакъ-Кале и за Салоникъ.

— Одно землетресѣние станало тѣ дни въ Корфу. Една гора близо до Арта са разсѣрляла; тя изсѣрляла още и много запалителни кюлчета. Споредъ единъ английски вѣстникъ едно цѣло село съ съвдующи жителити си на едно са смазало въ разпаданити на живѣлицата си.

— Пишатъ отъ Римъ до Ентернасиола чинъ на 12 настоящаго францускиятъ посланикъ далъ за честъ на Г-на де Перини единъ голѣмъ обѣдъ на когото присѣствували кардиналъ Антонели, австрийскитъ и испанскитъ посланици тѣ са също както и Г-нъ Одо Руссель.

ИЗВѢСТІЕ.

Управлението на паранлувното търговско дружество „Провидиѣ“ на постоянно прѣбывающитъ тукъ Г.Г. Акционери и уполномощенитъ отъ такити, всегда е съобщавало и излагало истинското положение на дружествениити дѣла, и обстоятелствено когато въ нуждинъ случаи, са е изисквало — призовавало ги е на събрание. Безъ съмнѣние че послѣднитъ, т. е. уполномощенитъ, съобщавали своевременно на доверенити си, точнитъ сѣдѣния и сѣдѣтвiята, които съ са одобрявали въ събранията. На изрѣно послѣдното приключенiе, и причинити, по които дружеството изгуби парахода — съобщили са нѣмъ.

На 29 м. м. раздала са отъ управлението призовавателни писма до горѣупоменутити лица, чрезъ които, писма, призоваваха са на 31-и м. м. (въ сѣрда) да благоволятъ да съставятъ събрание, и поше призованити лица въ означенитъ день не са появили въ управлението, — освѣнъ двоица, за тона управленieto за крайно нужно счита публично да обяви и доведе до знаянето на сички акционери и интересующи си лица, че дружеството изгуби парахода, по причина на лица никон си, които употребиха различни смѣстни противодѣстия и пренягствiя за оиропоставянието, — това и сполучиха.

Правдинити си обаче противъ виновнити лица на параходното изгубяние, — иматъ са законно и своевременно за пазени, тѣ са щото за правата си можне да са препреме.

Призоваватъ са прочее отъ управлението

сички интересующи си отъ парахода, ако са добро и полезно разжѣгъ да съставятъ участіе въ послѣдното тона обстоятелство, — по сѣдбата на парахода, да благоволятъ тукъ прѣбывающитъ до 11 дни отъ днѣсъ да извадятъ писмено изъ управлението възнамѣрванieto си, по въкашанити же до 31 дѣнь.

По истечението означенiя въ настоящеото обявление срокъ, управлението не са счита вече подъ никакви задѣженiя — нито отвѣтственности.

Ц-градъ, Априлиа 11. Отъ управлението.

КНИЖЕВНО ИЗВѢСТІЕ.

Отъ Книжарницѣ на Хр. Г. Данова и Друж. въ Пловдивъ издаденъ ще са намира изъ пѣдѣнъ Джумайскій - Панаиръ продажъ Малкыи Учебенъ Географическiй Атласъ, състоицъ отъ слѣдующити дѣлагы карты:

1. Гороописателна карта на земното кълбо.
2. Горо и водоописателна карта на Европа.
3. Карта на Европа въ гражданскы прѣгледъ.
4. Горо и водоописателна карта на Азия.
5. Карта на Азия въ гражданскы прѣгледъ.
6. „ „ Африка „
7. „ „ Сѣверна-Америка „
8. „ „ Южна-Америка „
9. „ „ Австралия и Великий Океанъ.

Цена: едно българско меджидиѣ.

Марта 26 1865.

Отъ Книжарницѣ на Хр. Данова и Друж. въ Пловдивъ.

ИЗВѢСТІЕ.

Чрезъ което разкѣтавамъ публиката, за една записъка отъ 1030 л. тур, издадена презъ Августа 1861 л. отъ Г-на Петра А. Попова съ наде една година, която бѣхъ далъ на Г. Г. Ангеласа Вура и Сѣдр. и Сп. Боболини: чинъ тиха милостъ не си законни нейни притежатели, и чинъ нѣматъ никоя законна властъ, да и употребятъ за свое притежанiе, нито да и прихвърлятъ другому, зарадъ причинити които изложихъ въ протеста си отъ 27 Февруаря 1835 отпращенъ до тѣхъ чрезъ В. Портъ.

Съвѣршено извѣстива и публично Г. Петра А. Попова, чинъ нѣма отъ мене воля, никому една ботѣкъ да плаца за нея, дору изва за въ бѣдѣнемъ моя заповѣдь.

Цариградъ 11/11 Марта 1865.

Мария Х. Арнаудова.

МАШИНА за да изважда семената на памукътъ.

Послѣдния американска система отъ сѣмъкъв измѣренiя, за дълга и кѣса коприна, които прѣстигнаха сега скоро отъ Америка.

Памучни семена отъ Америка.

Ониа които желажѣ да купятъ, тѣ са да са отпращатъ на Пѣршенбе-Пазаръ, Нумеръ 21, сръцу Саада-ханъ.

Отговорникъ Никола Геновичъ.